

Kancelaria Komornika Sądowego

przy Sądzie Rejonowym w Częstochowie

Aneta Szczepańska

Kancelaria Komornicza nr XX

ul. Małopolska 40AA, 42-218 Częstochowa

Tel: (+48) 608 614 204 | E-mail: czestochowa.szczepanska@komornik.pl

WYKAZ MAJĄTKU

(art. 913 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego)

I. DANE DŁUŻNIKA I SPRAWY

Sygnatura akt sprawy egzekucyjnej

Miejscowość i data sporządzenia

Imię i nazwisko dłużnika (dłużniczki)

Adres miejsca pobytu

Adres stałego zameldowania

PESEL

NIP

REGON

Telefon kontaktowy

Adres e-mail

W wykazie należy podać miejsce, w którym znajduje się mienie, oraz wskazać tytuły prawne i dowody dotyczące wymienionych w wykazie wierzytelności i innych praw majątkowych (z określeniem wysokości udziałów w przypadku współwłasności). W przypadku braku jakiegokolwiek mienia należy wpisać w odpowiednim punkcie wyrazy „nie posiadam”.

A. Dane ogólne dotyczące sytuacji majątkowej dłużnika

1. Z czego dłużnik utrzymuje się, a zwłaszcza czy prowadzi działalność zarobkową, a jeżeli tak, to jaką (na czym ona polega i w jakim rozmiarze), a także jakie przynosi dochody?

2. Czy dłużnik w ciągu ostatnich 5 lat składał zeznanie podatkowe, a jeżeli tak, to w jakim urzędzie skarbowym to uczynił; jaka była wysokość dochodów dłużnika w ostatnim roku podatkowym stwierdzona w zeznaniu podatkowym?

3. W jaki sposób dłużnik zaspokaja swe potrzeby mieszkaniowe, a zwłaszcza gdzie i z kim zamieszkuje oraz na jakiej podstawie zajmuje mieszkanie?

4. Czy w ciągu ostatnich 5 lat przed dniem złożenia wykazu prowadzone było przeciwko dłużnikowi postępowanie egzekucyjne, a jeżeli tak, to przez jaki organ, o jakie świadczenie i w jaki sposób się zakończyło?

5. Czy w ostatnich 5 latach przed dniem złożenia wykazu dłużnik dokonywał rozporządzeń istotnymi przedmiotami swego majątku, a zwłaszcza czy nieodpłatnie przekazywał prawa do nieruchomości? Jeżeli tak, należy wskazać: kiedy dokonano tych czynności i co stanowiło ich przedmiot, a także strony czynności i przyczyny dokonania poszczególnych czynności.

B. Nieruchomości

Własność, współwłasność i inne prawa rzeczowe (np. spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego) — z podaniem adresu, numeru księgi wieczystej, powierzchni oraz wysokości udziału:

C. Środki finansowe

Posiadane zasoby pieniężne, rachunki oszczędnościowe, lokaty bankowe — wskazać nazwy i siedziby banków oraz numery rachunków bankowych:

D. Wierzytelności i inne prawa majątkowe (ze wskazaniem ich wartości)

1. Wierzytelności z umów o pracę i zlecenia. Należy wskazać, czy dłużnik jest zdolny do pracy, a jeżeli tak, to czy pracuje, na jakim stanowisku, gdzie jest zatrudniony, ile wynosi miesięczne wynagrodzenie, czy jest wypłacane na bieżąco, w jaki sposób następuje wypłata oraz czy dłużnikowi należą się inne świadczenia pieniężne z tytułu zatrudnienia oprócz wynagrodzenia. W razie braku zatrudnienia należy wskazać, jakie są tego przyczyny i czy dłużnik jest zarejestrowany jako bezrobotny:

2. Wierzytelności z rent, emerytur i inne świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego oraz z opieki społecznej — czy dłużnik pobiera świadczenia z ubezpieczenia społecznego lub korzysta ze świadczeń z opieki społecznej, wysokość świadczenia, okres pobierania, nazwa i adres siedziby świadczeniodawcy:

3. Wierzytelności z papierów wartościowych i innych instrumentów finansowych, w tym akcji, obligacji, jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych, losów loteryjnych, a także należne dywidendy, odsetki i inne pożytki (nazwa emitenta lub funduszu, rodzaj i liczba papierów, nazwa domu maklerskiego i numer rachunku, wartość):

4. Udziały w spółkach cywilnych i handlowych (nazwa i siedziba spółki, wielkość udziału, przysługujące dywidendy i wypłaty z zysku):

5. Wierzytelności z tytułu praw autorskich i wynalazczych:

6. Waluty obce, kryptowaluty i inne aktywa cyfrowe (rodzaj waluty, kryptowaluty lub tokena, ilość, miejsce przechowywania — nazwa giełdy, kantoru lub portfela, a także szacunkowa wartość w złotych na dzień sporządzenia wykazu):

7. Inne prawa majątkowe:

E. Ruchomości

1. Samochód i inne pojazdy mechaniczne (marka, rok produkcji, numer dowodu rejestracyjnego, numer rejestracyjny pojazdu, numer nadwozia):

2. Narzędzia, maszyny, urządzenia gospodarcze, urządzenia sklepowe, zapasy towarów:

3. Wyposażenie mieszkania lub domu (w szczególności urządzenia RTV i AGD, sprzęt muzyczny i informatyczny, meble, obrazy, dywany — z określeniem wartości rynkowej):

4. Sprzęt sportowy:

5. Przedmioty złote i srebrne, inne kosztowności (z określeniem wartości szacunkowej):

F. Inne rodzaje majątku

Wszelkie inne składniki majątku nieujęte w punktach powyżej (np. zwierzęta gospodarskie, plony, prawa z umów, wierzytelności wobec osób trzecich):

G. Oświadczenie dłużnika

Oświadczam, że powyższy wykaz majątku jest prawdziwy i zupełny. Jestem świadomy(-a) odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia (art. 233 § 1 i § 6 Kodeksu karnego). Oświadczam ponadto, że zostałem(-am) pouczone(-a) o treści art. 209 oraz art. 300–302 Kodeksu karnego.

(miejscowość i data)

(czytelny podpis dłużnika)

POUCZENIE

Pouczam o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia oraz o tym, że w razie niezłożenia wykazu majątku bez usprawiedliwionej przyczyny komornik może ukarać dłużnika grzywną, a gdy mimo ukarania grzywną dłużnik nadal wykazu nie złoży — wystąpić do sądu o nakazanie przymusowego doprowadzenia dłużnika. Wierzyciel może ponadto zlecić komornikowi poszukiwanie majątku dłużnika za wynagrodzeniem, co zwiększa koszty egzekucji obciążające dłużnika.

1) Art. 801¹ k.p.c. — obowiązek złożenia wykazu majątku

§ 1. Dłużnik składa komornikowi, na piśmie lub ustnie do protokołu, wykaz majątku wraz z oświadczeniem o jego prawdziwości i zupełności, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. § 2. Jeżeli dłużnik bez usprawiedliwionej przyczyny nie złoży wykazu majątku albo nie udzieli odpowiedzi na zadane mu pytanie, komornik może ukarać go grzywną. § 3. Jeżeli mimo ukarania grzywną dłużnik nadal nie złoży wykazu majątku, komornik występuje do sądu o nakazanie przymusowego doprowadzenia dłużnika. § 5. Przepisy art. 916 § 3 i art. 919 stosuje się odpowiednio. — Grzywnę, której wysokości kodeks nie określa, wymierza się w kwocie do trzech tysięcy złotych (art. 163 § 1 k.p.c.).

2) Art. 801 k.p.c. — ustalanie majątku dłużnika

§ 1. Jeżeli wierzyciel albo sąd zarządzający z urzędu przeprowadzenie egzekucji albo uprawniony organ żądający przeprowadzenia egzekucji nie wskaże majątku pozwalającego na zaspokojenie świadczenia, komornik z urzędu: 1) ustala majątek dłużnika w zakresie znanym mu z innych prowadzonych postępowań albo na podstawie publicznie dostępnych źródeł informacji albo rejestrów, do których ma dostęp drogą elektroniczną; 2) wzywa dłużnika do złożenia wykazu majątku. § 4. Jeżeli w wyniku tych czynności nie ustalono majątku pozwalającego na zaspokojenie świadczenia, wierzyciel może zlecić komornikowi poszukiwanie majątku dłużnika za wynagrodzeniem.

3) Art. 913 i art. 916 k.p.c. — sądowe wyjawienie majątku

Jeżeli zajęty w egzekucji majątek dłużnika nie rokuje zaspokojenia egzekwowanych należności, wierzyciel może żądać zobowiązania dłużnika przez sąd do złożenia wykazu majątku z przyrzeczeniem (art. 913 § 1 k.p.c.). Zgodnie z art. 916 k.p.c., jeżeli dłużnik bez usprawiedliwionej przyczyny nie stawia się do sądu w celu złożenia wykazu lub przyrzeczenia albo stawiając się wykazu nie złoży lub odmówi odpowiedzi na zadane mu pytanie albo odmówi złożenia przyrzeczenia, sąd może skazać go na grzywnę lub nakazać przymusowe doprowadzenie oraz może zastosować areszt nieprzekraczający miesiąca, z uwzględnieniem art. 276 § 2 k.p.c.

4) Art. 233 § 1 i § 6 k.k. — fałszywe oświadczenie

§ 1. Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. § 6. Przepisy § 1–3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.

5) Art. 209 k.k. — dotyczy dłużników alimentacyjnych

§ 1. Kto uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej trzy miesiące, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. § 1a. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 naraża osobę uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. § 2. Ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego, organu pomocy społecznej lub organu podejmującego działania wobec dłużnika alimentacyjnego. § 3. Jeżeli pokrzywdzonemu przyznano odpowiednie świadczenia rodzinne albo świadczenia pieniężne wypłacane w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, ściganie odbywa się z urzędu.

6) Art. 300 k.k. — udaremnianie zaspokojenia wierzyciela

§ 1. Kto, w razie grożącej mu niewypłacalności lub upadłości, udaremnia lub uszczupla zaspokojenie swojego wierzyciela przez to, że usuwa, ukrywa, zbywa, darowuje, niszczy, rzeczywiście lub pozornie obciąża albo uszkadza składniki swojego majątku, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. § 2. Kto, w celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądu lub innego organu państwowego, udaremnia lub uszczupla zaspokojenie swojego wierzyciela przez to, że usuwa, ukrywa, zbywa, darowuje, niszczy, rzeczywiście lub pozornie obciąża albo uszkadza składniki swojego majątku zajęte lub zagrożone zajęciem, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. § 3. Jeżeli czyn określony w § 1 wyrządził szkodę wielu wierzycielom, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. § 4. Jeżeli pokrzywdzonym nie jest Skarb Państwa, ściganie przestępstwa określonego w § 1 następuje na wniosek pokrzywdzonego.

7) Art. 301 k.k. — pokrzywdzenie wielu wierzycieli

§ 1. Kto będąc dłużnikiem kilku wierzycieli udaremnia lub ogranicza zaspokojenie ich należności przez to, że tworzy w oparciu o przepisy prawa nową jednostkę gospodarczą i przenosi na nią składniki swojego majątku, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. § 2. Tej samej karze podlega, kto będąc dłużnikiem kilku wierzycieli doprowadza do swojej upadłości lub niewypłacalności. § 3. Kto będąc dłużnikiem kilku wierzycieli w sposób lekkomyślny doprowadza do swojej upadłości lub niewypłacalności, w szczególności przez trwonienie części składowych majątku, zaciąganie zobowiązań lub zawieranie transakcji oczywiście sprzecznych z zasadami gospodarowania, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

8) Art. 302 k.k. — faworyzowanie wierzycieli

§ 1. Kto, w razie grożącej mu niewypłacalności lub upadłości, nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli, spłaca lub zabezpiecza tylko niektórych, czym działa na szkodę pozostałych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. § 2. Kto wierzycielowi udziela lub obiecuje udzielić korzyści majątkowej za działanie na szkodę innych wierzycieli w związku z postępowaniem upadłościowym lub zmierzającym do zapobiegnięcia upadłości, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. § 3. Tej samej karze podlega wierzyciel, który w związku z określonym w § 2 postępowaniem przyjmuje korzyść za działanie na szkodę innych wierzycieli albo takiej korzyści żąda.

9) Skarga na czynności komornika (art. 767 k.p.c.)

Na czynności komornika przysługuje skarga do Sądu Rejonowego w Częstochowie, a jeżeli dłużnik ma miejsce zamieszkania bądź siedzibę poza obszarem właściwości tego Sądu Rejonowego — do Sądu Rejonowego właściwego według miejsca zamieszkania bądź siedziby dłużnika (art. 767 § 1 k.p.c.). Skargę może złożyć strona lub inna osoba, której prawa zostały przez czynności lub zaniechanie komornika naruszone bądź zagrożone (art. 767 § 2 k.p.c.). Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma procesowego oraz określać zaskarżoną czynność lub czynność, której zaniechano, jak również wniosek o zmianę, uchylenie lub dokonanie czynności wraz z uzasadnieniem (art. 767 § 3 k.p.c.). Skargę wnosi się do sądu w terminie tygodniowym od dnia czynności, gdy strona lub osoba, której prawo zostało przez czynność komornika naruszone bądź zagrożone, była przy czynności obecna lub była o jej terminie zawiadomiona; w innych wypadkach — od dnia zawiadomienia o dokonaniu czynności, a w braku zawiadomienia — od dnia dowiedzenia się przez skarżącego o dokonanej czynności (art. 767 § 4 k.p.c.). Skargę wnosi się za pośrednictwem komornika, który dokonał zaskarżonej czynności.

Potwierdzam odbiór niniejszego pouczenia:

(data i czytelny podpis dłużnika)